

INTEGRALE DEFINITE

SUME RIEMANN

Definitie: Se da colectia de obiecte:

- $[a,b]$ – interval inchis
- Δ – diviziune a intervalului $[a,b]$
 $\Delta = (a=x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n=b)$
- $f:[a,b] \rightarrow \mathbb{R}$
- ξ_I – un sistem de puncte intermediare cuprins in intervalul $[a,b]$
 $\xi_i \in [x_{i-1}, x_i]$

Numim **suma Riemann** atasata functiei f , diviziunii Δ si sistemului de puncte intermediare ξ_I numarul notat:

$$\sigma_{\Delta}(f, \xi) = \sum_{i=1}^n f(\xi_i) \cdot (x_i - x_{i-1})$$

INTEGRALE IN SENS RIEMANN

Definitie: Se da $f:[a,b] \rightarrow \mathbb{R}$. Spunem ca functia f este **integrabila in sens Riemann** daca $\exists i_f \in \mathbb{R}$ a.i. $\forall \varepsilon > 0, \exists \eta_{\varepsilon} > 0$ cu proprietatea ca $\forall \Delta$ o diviziune a intervalului $[a,b]$ si (ξ_i) un sistem de puncte intermediare, $\xi_i \in [x_{i-1}, x_i]$ cu $\|\Delta\| < \eta_{\varepsilon}$ sa avem $|\sigma_{\Delta}(f, \xi) - i_f| < \varepsilon$.

i_f – se numeste integrala definita a functiei f pe intervalul $[a,b]$

notez: $i_f = \int_a^b f(x) \cdot dx$.

Obs:

1) Numarul real i_f este unic; $\int_a^b f(x) \cdot dx$ este unica.

Demonstratie:

P.p.a. ca $\exists i_1 \neq i_2$ care verifica conditiile din definitie, atunci pentru $\forall \varepsilon > 0 \exists \eta_{k,\varepsilon} > 0$ ($k=1,2$) astfel incat pentru orice diviziune:

$\Delta = (x_0, x_1, \dots, x_n)$ a lui $[a,b]$ cu $\|\Delta\| < \eta_{\varepsilon}$ si orice puncte intermediare $x_{i-1} \leq \xi_i \leq x_i$ ($1 \leq i \leq n$) sa avem:

$$|\sigma_{\Delta}(f, \xi) - i_k| < \varepsilon/2 \quad (k=1,2).$$

Luand $\eta_{\varepsilon} = \min(\eta_{1,\varepsilon}, \eta_{2,\varepsilon})$ rezulta ca pentru orice diviziune Δ a lui $[a,b]$ cu $\|\Delta\| < \eta_{\varepsilon}$ si orice sistem (ξ_i) de puncte intermediare asociat lui Δ , avem:

$$|\sigma_{\Delta}(f, \xi) - i_1| < \varepsilon/2 \text{ si } |\sigma_{\Delta}(f, \xi) - i_2| < \varepsilon/2,$$

deci: $|i_1 - i_2| < |i_1 - \sigma_{\Delta}(f, \xi)| + |\sigma_{\Delta}(f, \xi) - i_2| < \varepsilon/2 + \varepsilon/2 = \varepsilon$.

Cum $\varepsilon > 0$ a fost luat arbitrar, rezulta $i_1=i_2$; dar din ipoteza $i_1 \neq i_2 \Rightarrow$ contradictie.
Deci i_f este **unic**.

2) $f:[a,b] \rightarrow \mathbb{R}$

f – integrabila in sens Riemann pe $[a,b] \Rightarrow f$ marginata pe $[a,b]$

Demonstratie:

f – integrabila pe $[a,b] \Rightarrow \exists i_f \in \mathbb{R}$ a.i. $\forall \Delta$ o diviziune a lui $[a,b]$ si $\forall \varepsilon > 0, \exists \eta_\varepsilon > 0$ pentru care
 $\|\Delta\| < \eta_\varepsilon \Rightarrow |\sigma_\Delta(f, \xi_i) - i_f| < \varepsilon \quad \forall \xi_i$ un sistem de puncte intemediare.

Arat ca f este marginata pe $[x_{k-1}, x_k]$

$$\text{Fie } \xi_i = \begin{cases} x_i, & i \neq k \\ x_i, & i = k \end{cases}$$

$$\sigma_\Delta(f, \xi_i) = \sum_{i=1}^n f(\xi_i) \cdot (x_i - x_{i-1}) = \sum_{\substack{i=1 \\ i \neq k}}^n f(x_i) \cdot (x_i - x_{i-1}) + f(x) \cdot (x_k - x_{k-1})$$

$$|\sigma_\Delta(f, \xi_i) - i_f| < \varepsilon$$

$$-\varepsilon < \sigma_\Delta(f, \xi_i) - i_f < \varepsilon \quad / + i_f$$

$$-\varepsilon + i_f < \sigma_\Delta(f, \xi_i) < \varepsilon + i_f$$

$$-\varepsilon + i_f < \sum_{\substack{i=1 \\ i \neq k}}^n f(x_i) \cdot (x_i - x_{i-1}) + f(x) \cdot (x_k - x_{k-1}) < \varepsilon + i_f$$

$$\underbrace{1/(x_k - x_{k-1}) \cdot [-\varepsilon + i_f - \sum_{i=1, i \neq k}^n f(x_i) \cdot (x_i - x_{i-1})]}_{M_1} < f(x) < \underbrace{1/(x_k - x_{k-1}) \cdot [-\varepsilon + i_f + \sum_{i=1, i \neq k}^n f(x_i) \cdot (x_i - x_{i-1})]}_{M_2}$$

$$M_1 < f(x) < M_2$$

$$\Rightarrow f \text{ – marginata pe } [x_{k-1}, x_k] \quad \forall k \in \{1, 2, \dots, n\} \quad \Rightarrow \quad f \text{ – marginata pe } [a, b]$$

3) $f, g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$

$A \subset [a, b]$

A finita, cu proprietatea:

i) g integrabila pe $[a, b]$

ii) $f(x) = g(x) \quad \forall x \in [a, b] \setminus A$

atunci: a) f – integrabila pe $[a, b]$

$$\text{b) } \int_a^b g(x) \cdot dx = \int_a^b f(x) \cdot dx$$

Demonstratie:

Este suficient ca demonstratia sa fie facuta pentru cazul cand multimea finita A este formata dintr-un singur punct c , deoarece cazul general se poate obtine din acesta prin inductie. Presupunem deci $A = \{c\}$.

Functia g fiind integrabila, este marginata, deci $\exists M_1 \geq 0$ astfel incat:

$$|g(x)| \leq M_1 \quad \forall x \in [a, b]$$

Luand $M = \max(M_1, |f(c)|) \Rightarrow f(x) \leq M$ si $g(x) \leq M \quad \forall x \in [a, b]$.

g – integrabila $\Leftrightarrow \forall \varepsilon > 0, \exists \eta'_\varepsilon > 0$ a.i.:

$$1) \quad \left| \sigma_\Delta(g, \xi_i) - \int_a^b g(x) \cdot dx \right| < \varepsilon/2$$

$\forall \Delta = (x_0, x_1, \dots, x_n)$, cu $\|\Delta\| < \eta'_\varepsilon$ si \forall sistemul de puncte intermediare ξ_i .

Luand $\eta_\varepsilon = \min(\eta'_\varepsilon, \varepsilon/(8 \cdot M))$, avem $\eta_\varepsilon \leq \eta'_\varepsilon$ si $4 \cdot M \cdot \eta_\varepsilon \leq \varepsilon/2$.

Daca c este un punct al diviziunii Δ , atunci $\exists 0 \leq i \leq n$ astfel incat $c = x_j$. In acest caz singurele puncte intermediare care ar putea coincide cu c sunt punctele ξ_j sau ξ_{j+1} . Deci tinand seama de faptul ca $f(x) = g(x) \quad \forall x \neq c$, obtinem:

$$\left| \sigma_\Delta(g, \xi_i) - \sigma_\Delta(f, \xi_i) \right| = \left| \sum (g(\xi_i) - f(\xi_i)) \cdot (x_i - x_{i-1}) \right| \leq |g(\xi_j) - f(\xi_j)| \cdot (x_j - x_{j-1}) + |g(\xi_{j+1}) - f(\xi_{j+1})| \cdot (x_{j+1} - x_j) \leq 4 \cdot M \cdot \|\Delta\| < 4 \cdot M \cdot \eta_\varepsilon < \varepsilon/2$$

Daca c nu este punct al diviziunii Δ , atunci c este continut intr-un interval deschis (x_{k-1}, x_k) . Deci singurul punct intermediar care ar putea coincide cu c este punctul ξ_k , prin urmare:

$$\left| \sigma_\Delta(g, \xi_i) - \sigma_\Delta(f, \xi_i) \right| = \left| \sum (g(\xi_i) - f(\xi_i)) \cdot (x_i - x_{i-1}) \right| \leq |g(\xi_k) - f(\xi_k)| \cdot (x_k - x_{k-1}) \leq 2 \cdot M \cdot \|\Delta\| \leq 2 \cdot M \cdot \eta_\varepsilon < \varepsilon/2$$

Din analiza facuta pana acum rezulta ca:

$$2) \quad \left| \sigma_\Delta(g, \xi_i) - \sigma_\Delta(f, \xi_i) \right| < \varepsilon/2$$

Din 1) si 2) obtinem:

$$\left| \sigma_\Delta(f, \xi_i) - \int_a^b g(x) \cdot dx \right| < \varepsilon$$

adica f este integrabila si: $\int_a^b f(x) \cdot dx = \int_a^b g(x) \cdot dx$.

EXAMPLE:

1) $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$

$$f(x) = k$$

$\Rightarrow f$ – integrabila si $\int_a^b k \cdot dx = k \cdot (b-a)$

$\exists i_f = k \cdot (b-a)$ a.i. $\forall \varepsilon > 0 \exists \eta_\varepsilon > 0$ cu proprietatea ca $\forall \Delta = (x_0 = a < x_1 < \dots < x_n = b)$ si $\forall \xi_i \in [x_{i-1}, x_i], \|\Delta\| < \eta_\varepsilon \Rightarrow |\sigma_\Delta(f, \xi_i) - i_f| < \varepsilon$

$$\sigma_\Delta(f, \xi_i) = \sum f(\xi_i) \cdot (x_i - x_{i-1}) = \sum k \cdot (x_i - x_{i-1}) = k \cdot \sum (x_i - x_{i-1}) = k \cdot (x_1 - x_0 + x_2 - x_1 + \dots + x_n - x_{n-1}) = k \cdot (x_n - x_0) = k \cdot (b-a)$$

$$|\sigma_{\Delta}(f, \xi_i) - i_f| = |k^*(b-a) - k^*(b-a)| = 0 < \varepsilon \quad \forall \varepsilon > 0.$$

2) $f, g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$

$$f(x) = \begin{cases} 1, & \text{pentru } x \in \mathbb{Q} \\ -1, & \text{pentru } x \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q} \end{cases} \quad g(x) = \begin{cases} -1, & \text{pentru } x \in \mathbb{Q} \\ 1, & \text{pentru } x \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q} \end{cases}$$

f, g – nu sunt integrabile

Demonstratie pentru $f(x)$:

Fie $\Delta = (a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b)$, avem:

$$\sigma_{\Delta}(f, \xi) = \begin{cases} \sum 1^*(x_i - x_{i-1}) = b-a, & \text{pentru } \xi_i \in \mathbb{Q} \\ \sum (-1)^*(x_i - x_{i-1}) = a-b, & \text{pentru } \xi_i \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q} \end{cases}$$

Cum limita sumelor integrale depinde de alegerea punctelor ξ_i , functia nu este integrabila. Demonstratia se face analog pentru $g(x)$.

Desi f, g nu sunt integrabile functiile:

$$(f+g)(x) = 0 \quad \forall x \in [a, b]$$

$$(f \cdot g)(x) = -1 \quad \forall x \in [a, b]$$

$$(f \circ g)(x) = 1 \quad \forall x \in [a, b]$$

sunt integrabile ca fiind functii constante.

3) Sa se cerceteze integrabilitatea functiei:

$$G(x) = \begin{cases} 0, & \text{daca } x \text{ este irational sau } x = 0 \\ 1/q, & \text{daca } x = p/q, p/q \text{ fractie ireductibila} \end{cases}$$

Rezolvare: Functia este integrabila pe segmentul $[0, 1]$. Intr-adevar fie N un numar ales arbitrar. Sa consideram multimea tuturor punctelor rationale din intervalul $[0, 1]$ avand numitorul mai mic decat N . Exista un numar finit de astfel de puncte, fie acesta k . Fie Δ o diviziune arbitrara a segmentului $[0, 1]$. Exista cel mult $2k$ intervale partiale (pe care le notam $d_1', d_2', \dots, d_{2k}'$) care sa contina cele k puncte considerate anterior. Fiind dat $\varepsilon > 0$, vom alege diviziunea in asa fel incat suma lungimilor celor $2k$ intervale sa fie inferioara numarului $\varepsilon/2$. Aceasta se poate realiza alegand norma diviziunii suficient de mica. Notam $d_1'', d_2'', \dots, d_{2m}''$ celelalte intervale partiale ale diviziunii. Intervalele d_i'' ($i = 1, 2, \dots, m$) contin, in afara de puncte irrationale in care valoarea functiei este 0, puncte rationale de forma $x = p/q$, $q > N$, si astfel ca $G(p/q) = 1/q < 1/N$. Deci :

$$S_d(G) - s_d(G) = \sum_{i=1}^{2k} (M_i' - m_i')\sigma_i' + \sum_{i=1}^m (M_i'' - m_i'')\sigma_i''$$

Am notat cu M_i' , respectiv m_i' marginea superioara, respectiv marginea inferioara a functiei in intervalul d_i' si cu M_i'' , respectiv m_i'' marginea superioara, respectiv marginea inferioara a functiei in intervalul d_i'' , σ_i' este lungimea lui d_i' , iar σ_i'' este lungimea lui d_i'' .

Deoarece $M_i' - m_i' < 1$, $m_i'' = 0$, $M_i'' < 1/N$, $\forall i$, avem

$$S_d(G) - s_d(G) < \sum_{i=1} \sigma_i' + (1/N) * \sum_{i=1} \sigma_i'' < \varepsilon/2 + 1/N.$$

Daca $N > 2/\varepsilon$, atunci $1/N < \varepsilon/2$ si $S_d(G) - s_d(G) < \varepsilon$.

Putem calcula efectiv valoarea integralei. Deoarece in orice interval valoarea minima a functiei este 0, avem $s_d(G) = 0, \forall \Delta$; rezulta $\underline{I} = \int_0^1 G(x)dx = 0$. Datorita integrabilitatii functiei G, avem :

$$\int_0^1 G(x)dx = 0.$$

Integrabilitatea functiei se mai putea stabili tinand seama de faptul ca multimea punctelor ei de discontinuitate este multimea numerelor rationale care este numarabila, deci neglijabila.